

PSALM 39

SATB

Arrangement: Hans van der Maten

1. Ik zei: "Nu zal ik let - ten op mijn paân, om met mijn tong niet
2. Ik was ver - stomd, ik sprak van 't goe - de niet, maar dit ver - zwaar - de
3. "O HEER', ont - dek mijn le - vens - eind aan mij, mijn da - gen zijn bij
5. Nu dan, o HEER', wat is 't, dat ik ver - wacht? Mijn ho - pe staat op

t'o - ver - treên.
mij - ne smart. M
U ge - teld. V
U al - leen! V

nen mond doen gaan,
menst' door ver - driet,
- ke - lijk ik zij,
weer - staan - b're kracht

Kopiëren verboden

www.promusicpublishing.nl

maar breid' - len dien in te - gen - heên, ter - wijl hij, die mij boos' - lijk
een vuur ont - stak mijn pijn - zend hart, dat on - danks mijn be - slui - ten
een hand - breed is mijn tijd ge - steld, ja, die is niets, want schoon de
van al mijn on - ge - rech - tig - heên en stel mij niet, ge - trou - we

te - gen - streeft, nog daag' - lijks mij voor o - gen zweeft".
in mijn leed, mijn tong op 't laatst dus spre - ken deed:
mens zich vleit, de sterkst' is en - kel ij - del - heid.
Toe - ver - laat, den dwa - zen sterv' - ling tot een smaad.